

Význam sérologického vyšetření v diagnostice exogenních alergických alveolitid **- M. Šterclová, M. Vašáková**

Pneumologická klinika 1. LF a Fakultní Thomayerovy nemocnice s poliklinikou, Praha

SOUHRN

Exogenní alergické alveolitidy (EAA) jsou onemocnění rozvíjející se u predisponovaných osob v souvislosti s opakovanou expozicí inhalačním antigenům. Diagnóza EAA je vždy komplexní a nemůže být postavena na základě výsledku jednoho vyšetření. Vyšetřování hladin specifických IgG má své místo při stanovení diagnózy, musíme si však být vědomi úskalí, která interpretace výsledků specifických IgG přináší. Pro českou populaci neexistuje stanovení „normálního“ rozmezí specifických IgG pro jednotlivé antigeny. Při podezření na chorobu z povolání by mělo předcházet šetření s cílem určit, jaké antigeny se v daném prostředí nacházejí, a následně u postižených stanovovat protilátky proti těmto antigenům. Vyšší hladiny specifických IgG znamenají senzitivizaci, nelze tvrdit, že vysoké hladiny znamenají onemocnění EAA. Kuřáci mají nižší koncentraci specifických IgG v séru, atopici mají vyšší hladiny specifických IgG (odpovídajících antigenu, na který u dané osoby existuje přecitlivělost). Stanovení diagnózy EAA zůstává syntézou anamnestických údajů, klinického a laboratorního vyšetření.

Klíčová slova: exogenní alergické alveolitidy, specifické imunoglobuliny G, inhalační antigeny